

Genesis 13:6-9

וְלֹא־נִשְׂא אֶתֶם הָאָרֶץ לְשֶׁבֶת יַחְדּוֹ כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכֹלוּ
לְשֶׁבֶת יַחְדּוֹ: 7 וַיְהִי־רִיב בֵּין רְעֵי מִקְנֵה־אַבְרָם וּבֵין רְעֵי מִקְנֵה־לוֹט
וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי אֲזִי יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ: 8 וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־לוֹט אֶל־נָא תְהִי
מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ וּבֵין רְעֵי וּבֵין רְעֵיךָ כִּי־אֲנָשִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ:
9 הֲלֹא כָל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ הִפְרַד נָא מֵעָלַי אֶם־הִשְׂמַאל וְאִמְנָה
וְאֶם־הַיְמִין וְאֶשְׂמְאִילָה:

Vocabulary

Verse 6

יחדו “together”

רכוש noun: “property” (BDB, 940)

Verse 7

ריב noun: “dispute”

רעי noun (construct plural): “shepherds”

הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי “Canaanites and Perizzites”

Syntax & Miscellaneous

- The first clause, וְלֹא־נִשְׂא אֶתֶם הָאָרֶץ “The land could not bear them,” is an idiom meaning “they could not coexist in the land.”
- The combination of וּבֵין ... וּבֵין represents a relationship “between” two groups.
- The last clause of verse seven contains several notable syntactical characteristics. The disjunctive *waw* (*waw* + non-verb) marks a parenthetical comment. The particle, אֲזִי, is a temporal marker.
- See comments about the gentilic ending, particularly Genesis 12:16.

Verse 8

נָא particle of entreaty: variously translated (“I pray,” “please”)

Verse 9

פרד verb (*Niphal*): “divide, separate” (BDB, 825)

ימין verb: “go to the right” (BDB, 412)

אשמאל verb: “go to the left” (BDB, 970)

Syntax & Misc.

Verse 8

- The negative, אֶל, marks the negation of a jussive verbal form.
- The last clause is a verbless clause with the typology P-S.

Verse 9

Genesis 13:6-9

- The interrogative *he*, הֲלֹא, marks a question.
- The final clauses demonstrate a chiasmic structure (A-B-B'-A'):

אִם־הֶשְׂמַאל וְאִי־מָנָה
וְאִם־הֵימִין וְאִשְׁמְאֵלָה